

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ,
МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО»

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ.
ОСОБЛИВА ЧАСТИНА”**

Харків
2011

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ,
МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО”**

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ.
ОСОБЛИВА ЧАСТИНА”**

**Методичні поради та завдання
(відповідно до вимог ECTS)**

**для студентів III курсу
денної форми навчання**

**Харків
2011**

Індивідуальна робота з навчальної дисципліни “Кримінальне право України. Особлива частина”: Методичні поради та завдання (відповідно до вимог ECTS) для студентів III курсу денної форми навчання / Уклад.: Л.В. Дорош, С.В. Гізімчук, С.В. Гринчак та ін. – Х.: Нац. ун-т “Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого”, 2011. – 20 с.

У к л а д а ч і: Л.В. Дорош,
С.В. Гізімчук,
С.В. Гринчак,
А.О. Байда,
О.В. Ус

*Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою
університету (протокол № 2 від 28.03.2011 р.)*

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Індивідуальна робота студентів з навчальної дисципліни “Кримінальне право України. Особлива частина” є важливою складовою їх самостійної роботи із засвоєння базових інститутів, категорій і понять законодавства про кримінальну відповідальність.

Формуванню навичок самостійної роботи із кримінальним законодавством України, науковою літературою, матеріалами судової практики, іншими бібліографічними джерелами сприяє активізація наукового інтересу до виконання індивідуально визначеного завдання.

Індивідуальна робота є видом позааудиторної самостійної творчої роботи навчального та навчально-дослідницького характеру. Вона передбачає самостійне вивчення програмного матеріалу навчального курсу, поглиблення, узагальнення, систематизацію, закріплення та практичне застосування знань із даної дисципліни. Не менш важливим є і розвиток навичок самостійного дослідження тих чи інших проблем кримінального права на підставі аналізу рекомендованих наукових джерел (монографій, наукових статей, науково-практичних коментарів та ін.) та матеріалів судової практики, формування почуття відповідальності за результат самостійного виконання обраного індивідуального завдання.

За змістом індивідуальне завдання – це відносно завершена теоретична або практична робота у межах навчальної програми цього курсу, яка виконується із застосуванням знань, умінь і навичок, набутих студентами у процесі лекційних та практичних семінарських занять, і завжди присвячена конкретному питанню (завданню) з певної теми.

Різноманітність завдань як за видами, так і за тематикою дозволяє обрати те з них, що найбільше відповідає науковим, навчальним інтересам студентів та забезпечує реалізацію їх різнорівневих початкових індивідуальних знань і можливостей. Для виконання індивідуального завдання пропонується самостійно обрати один із запропонованих видів індивідуальної роботи і лише одне із конкретних завдань, визначених за темою

цієї роботи. Відповідно до “Положення про організацію навчального процесу в кредитно-модульній системі підготовки фахівців” індивідуальна робота студентів з навчальної дисципліни “Кримінальне право України. Особлива частина” виконується у формі: а) *анотування* вивченої додаткової літератури та інших джерел; б) *есе* за вузькоспеціальною проблематикою з навчального курсу “Кримінальне право України. Особлива частина”; в) *дослідження* вузькоспеціальної проблематики з розділу “Кримінальне право України і кримінальне право іноземних держав. Особлива частина”, яке передбачає застосування методу нормативного правознавства; г) *аналітичної роботи* за напрямом “Застосування кримінального законодавства України. Особлива частина”.

Вибір, порядок подання та оцінювання індивідуальної роботи. Вид і тему індивідуальної роботи студент обирає самостійно і узгоджує з кафедрою на початку навчального року чи семестру. Організацію, контроль та оцінювання якості виконання індивідуальної роботи студентів здійснює науковий керівник, якого закріплює кафедра за академічною групою.

Виконана індивідуальна робота подається на кафедру не пізніше двох тижнів до початку екзаменаційної сесії у письмовій формі (у необхідних випадках – за вказівкою наукового керівника – в електронній формі). Можливий захист індивідуальної роботи шляхом усного звіту студента про виконану роботу перед академічною групою та її керівником (до 5 хв).

Навчальна діяльність студентів, які виконують курсові роботи з кримінального права та активно займаються науководослідницькою роботою в науковому гуртку кафедри, за результатами захисту курсових робіт та виконання науководослідницької роботи може зараховуватися як виконана індивідуальна робота.

Максимальна оцінка за індивідуальну роботу – 20 балів.

Можливо отримати додаткові бали за кожну участь у всеукраїнських олімпіадах і перемогу у внутрішньовузівських, всеукраїнських чи міжнародних конференціях, за публікацію матеріалів власного дослідження та інші види робіт, які прирівнюються до вище зазначених видів індивідуальної роботи сту-

дентів. Додаткові бали (їх кількість встановлює викладач відповідної дисципліни) можуть бути враховані й додані до загальної кількості балів. Крім того, вони можуть бути враховані при призначенні іменних та фондкових стипендій, заохочень, рекомендацій для вступу до аспірантури тощо (у такому разі ці бали обліковуються в журналі академічної групи і можуть входити до підсумкового бала).

Оцінка за індивідуальну роботу є обов'язковим компонентом екзаменаційної оцінки і враховується при виведенні підсумкової оцінки з навчальної дисципліни.

**Розподіл балів, присвоюваних студентам
з навчальної дисципліни “Кримінальне право України.
Особлива частина”**

Модуль I (поточне тестування)						Модуль II (індивідуальна робота)	Підсум- ковий іспит	Сума балів
ЗМ* I	ЗМ II	ЗМ III	ЗМ IV	ЗМ V	ЗМ VI			
5	5	5	5	5	5	20	50	100

Індивідуальна робота має бути охайно оформлена, написана розбірливим почерком або надрукована через 1,5 інтервалу кеглем № 14, шрифтом Times New Roman. Написання кожного наступного розділу слід розпочинати з нової сторінки. Індивідуальна робота, що не відповідає вимогам кафедри, не буде перевірятися. Текст має бути викладений грамотно, логічно-послідовно з додержанням вимог, що ставляться до наукової роботи:

1) при написанні індивідуальної роботи необхідно здійснювати посилання на всі використані джерела. У списку джерел вказують лише ті з них, що дійсно використовувались. Їх слід розташовувати в алфавітній послідовності та оформляти згідно з вимогами бібліографічного опису;

*ЗМ – змістовий модуль

2) посилання на використану літературу та інші джерела здійснюється за одним із двох варіантів: а) посилання в тексті роботи у квадратних дужках (напр. [5, с. 67]), де перша цифра означає порядковий номер джерела за алфавітом у загальному списку, наведеному в кінці роботи, а друга – сторінку, з якої запозичене посилання; б) внизу сторінки під відповідним номером вказується джерело, на яке є посилання в тексті роботи, та необхідна його сторінка;

3) використання в індивідуальній роботі неадаптованого машинного перекладу іншомовного тексту (наприклад, системи Prompt) не допускається.

Індивідуальна робота, виконана не самостійно, з орфографічними чи змістовими помилками, в якій не розкрито обраної теми, не використано нормативний матеріал та судову практику, відсутні посилання на літературні джерела чи яка містить інші грубі помилки, одержує 0 балів і не зараховується до загальної кількості балів з індивідуальної роботи.

2. ВИДИ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ ТА МЕТОДИЧНІ ПОРАДИ ДО ЇХ ВИКОНАННЯ

2.1. Анотування вивченої додаткової літератури та інших джерел з навчальної дисципліни “Кримінальне право України. Особлива частина”

Анотування є самостійним видом індивідуальної роботи, який потребує відповідного ґрунтовного вивчення й аналізу запропонованої додаткової (крім передбаченої навчальною програмою) літератури та інших джерел. Метою цього виду індивідуальної роботи є розвиток навичок самостійного вивчення й аналізу наукових робіт, уміння виокремлювати головний і другорядний матеріал за темою, що досліджується, аналізувати судову практику, узагальнювати ті чи інші точки зору з приводу спірних питань теорії і практики кримінального права, користуватися бібліографічними покажчиками, самостійно знаходити й добирати необхідну наукову літературу, матеріали судової практики з тих чи інших проблем навчальної дисципліни.

Анотація має містити стислий аналіз змісту монографій (чи їх розділів), науково-практичних коментарів, окремих наукових статей (або їх циклів), опублікованих матеріалів судової практики, інших джерел з викладенням їх найбільш суттєвих положень та оцінок щодо теоретичного та практичного значення проблеми (питання), розглянутої в анотованому джерелі, суджень і критичних зауважень, що відбивають погляди автора, а також власну думку студента.

При виконанні індивідуальної роботи цього виду особливу увагу слід звернути на дискусійні положення, викладені в анотованій роботі, й стисло передати сутність цієї дискусії, наукові позиції її учасників та аргументи сторін. При цьому велике практичне значення має співставлення позицій учасників дискусії щодо відповідної проблеми з чинним кримінальним законодавством, судовою практикою, в тому числі й з позицією Пленуму Верховного Суду України, викладеною у відповідних його постановках, а також з практикою Верховного Суду України, узагальненою в рішеннях з конкретних справ.

Зважаючи на те, що професійна діяльність юриста потребує тлумачення норм кримінального права, володіння навичками застосування цих норм законодавства щодо фактів реально вчинених злочинів, які були предметом розслідування й розгляду в судах кримінальних справ, важливо звернути увагу на належне обґрунтування прийнятих правових рішень відповідними суб'єктами правозастосовної діяльності (слідчого, прокурора, суду).

Тема роботи й конкретне завдання як структура та зміст анотації визначаються самостійно або з урахуванням порад наукового керівника. Обсяг анотації – 7-10 с. Виконана робота подається на папері у друкованому вигляді, а за необхідності й на електронному носії.

Предметом оцінювання індивідуального завдання є виконана письмова робота. За рішенням керівника індивідуальної роботи її основні результати можуть бути обговорені в межах академічної групи.

Вибираючи джерело анотації, варто звернутися до переліку рекомендованої додаткової літератури, яка вказується в додатках підручника “Кримінальне право України. Особлива

частина”, а також у бібліографії з кримінального права (*напр.*: Кримінальне право України [Текст] : Бібліогр. 1991-2005 / уклад.: М. В. Галабала, В. О. Навроцький, С. В. Хилюк. – К. : Алерта, КНТ, Центр учб. л-ри, 2008. – 536 с.), що містить назви робіт за відповідною тематикою, опублікованих у наукових юридичних виданнях України за період з 1991 до 2005 рр. За порадами і довідками можна звернутися до консультанта – викладача кафедри, а також до консультанта-бібліографа читального залу № 1 (м. Харків, центральний корпус Університету, вул. Пушкінська, 77).

2.2. Есе за вузькоспеціальною проблематикою з навчальної дисципліни “Кримінальне право України. Особлива частина”

Есе – науковий, критичний чи інший нарис, для якого характерні лаконічність та індивідуалізоване викладення певних проблем, оригінальність суджень і вишуканість форми. Есе як вид самостійної роботи передбачає висвітлення актуальної теми за вузькоспеціальною проблематикою дисципліни “Кримінальне право України. Особлива частина” в рамках наданого вище визначення. Обсяг такої письмової роботи становить 7-10 с, надається на папері, а за потреби – і на електронному носії.

Тема есе обирається згідно із завданням за однією з тем навчальної дисципліни, визначених нижче (*див.* с. 10 – 12). Ці завдання присвячені окремим аспектам тієї чи іншої проблеми кримінального права, що викликає науковий інтерес. Мета такої роботи полягає в: 1) доскональному вивченні всіх питань відповідного завдання; 2) поглибленому дослідженні вузькоспеціальної проблеми вказаної теми; 3) пошуку й підборі необхідної для написання есе літератури, ґрунтовному її вивченні та конспектуванні необхідних положень, суджень, які відбивають позицію автора.

Обравши тему завдання, необхідно всебічно вивчити за підручником, а також матеріалами лекцій та чинним КК України, по-перше, загальні положення теми кримінального права, до якої віднесено досліджуване завдання; по-друге, ґрунтовно про-

аналізувати тему завдання, що є предметом дослідження. Вирішення цих завдань повинно супроводжуватися ознайомленням із основною, а також додатковою літературою, яка рекомендується до кожної із тем у підручнику “Кримінальне право України. Особлива частина”. Крім того, для досконалого опанування теми завдання слід самостійно (у разі потреби – за допомогою викладачів-консультантів) відібрати й проаналізувати відповідну додаткову літературу: наукові статті, монографічні роботи, які наведені до кожної теми у бібліографії з кримінального права (*див.*: Кримінальне право України [Текст]: Бібліогр. 1991-2005 / уклад.: М. В. Галабала, В. О. Навроцький, С. В. Хилюк. – К. : Алерта, КНТ, Центр учб. л-ри, 2008. – 536 с.), можна використати матеріали опублікованої судової практики з кримінальних справ. У необхідних випадках за порадами і довідками щодо отримання інформації стосовно додаткової літератури, опублікованої в тематичних наукових журналах, слід звернутися до викладача-консультанта кафедри або до консультанта-бібліографа читального залу № 1.

Виконуючи завдання за вузькоспеціальною темою, у вступі варто стисло викласти основні положення загальної теми, а потім перейти до ґрунтовного викладення основної частини. Єсе має бути чітким, коротким за обсягом і в той же час повним, достатнім для висвітлення найважливіших аспектів теми. Посилатися слід на наукові джерела, а також матеріали судової практики, опублікованої у відповідних виданнях, які є в наявності у бібліотеці Університету. Посилання на джерела повинні виконуватися згідно з вимогами, що містяться в наведених методичних порадах.

Теми до завдання 2.2.

1. Відмежування диверсії від суміжних злочинів (ст. 113 КК).

2. Відмежування вбивства на замовлення від вбивства з корисливих мотивів (ст. 115 КК).

3. Відмежування вбивства через необережність від умисного вбивства (ст. 119, 115 КК).

4. Відмінність тяжкого тілесного ушкодження, яке спричинило смерть потерпілого, від умисного вбивства та вбивства через необережність (ч. 2 ст. 121 та ст. 115, 119 КК).

5. Мордування та суміжні злочини.

6. Відмежування побоїв і мордування (ст. 126 КК) від тілесних ушкоджень.

7. Проблеми відмежування катування (ст. 127 КК) від інших злочинів проти життя та здоров'я.

8. Відмежування погрози вбивством (ст. 129 КК) від замаху на вбивство.

9. Залишення в небезпеці (ст. 135 КК) та його відмежування від суміжних складів.

10. Проблеми відмежування ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, від залишення в небезпеці (ст. 136 та 135 КК).

11. Проблеми відмежування незаконного проведення дослідів над людиною від суміжних злочинів (ст. 142, 141, 143, 149 КК).

12. Відмінність викрадення людини від незаконного позбавлення волі (ст. 146 КК).

13. Відмежування захоплення заручника від незаконного позбавлення волі або викрадення людини (ст. 147, 146 КК).

14. Безпорадний стан потерпілої особи: поняття та види.

15. Відмежування перешкоджання здійсненню виборчого права або права брати участь у референдумі, роботі виборчої комісії або комісії з референдуму чи діяльності офіційного спостерігача (ст. 157 КК) від злочинів проти здоров'я особи (ст. 121, 122 КК).

16. Порушення рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності або релігійних переконань (ст. 161) та його відмежування від суміжних злочинів.

17. Розмежування грабежу і вимагання (ст. 186, 189 КК).

18. Розмежування фіктивного підприємництва і шахрайства (ст. 205, 190 КК).

19. Відмінність розбою від грабежу (ст. 187, 186 КК).

20. Відмінність розбою від вимагання (ст. 187, 189 КК).

21. Відмежування вимагання від самоправства за КК України (ст. 189, 356 КК).

22. Відмежування шахрайства від крадіжки та грабежу (ст. 190, 185, 186 КК).

23. Шахрайство (ст. 190 КК) і суміжні злочини.

24. Розмежування шахрайства і фіктивного банкрутства (ст. 190, 218 КК).

25. Заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем та його відмежування від злочинів у сфері службової діяльності.

26. Привласнення і розтрата: спільні ознаки і специфіка (ст. 191 КК).

27. Відмежування привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК) від суміжних злочинів (ст. 185, 190, 356 КК).

28. Відмежування заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою від шахрайства (ст. 192, 190 КК).

29. Відмежування незаконного привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося у неї, (ст. 193 КК) від суміжних злочинів проти власності.

30. Фальшивомонетництво (ст. 199 КК) та його відмінність від шахрайства (ст. 190 КК).

31. Контрабанда і ухилення від сплати податків (ст. 201, 212 КК).

32. Протидія законній господарській діяльності та її відмежування від вимагання (ст. 206, 189 КК).

33. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та суміжні злочини (ст. 209, 198 КК).

34. Відмежування шахрайства з фінансовими ресурсами (ст. 222) від злочинів проти власності.

35. Відмежування обману покупців і замовників (ст. 225 КК) від злочинів у сфері службової діяльності.

36. Бандитизм та суміжні злочини (ст. 257 та ст. 255, 258-3, 260, 447 КК)

37. Бандитизм (ст. 257 КК), розбій (ст. 187 КК), вимагання (ст. 189 КК) і проблеми співвідношення цих складів злочинів.

38. Банда і злочинна організація: проблеми розмежування.

39. Терористичний акт (ст. 258 КК), бандитизм (ст. 257 КК), диверсія (ст. 113 КК): проблеми розмежування.

40. Відмежування порушень правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту (ст. 276 КК) від суміжних складів.

41. Відмежування масових заворушень (ст. 294 КК) від суміжних злочинів.

42. Розмежування хуліганства (ст. 296 КК) від суміжних злочинів.

43. Проблеми відмежування злочину, передбаченого ст. 298 КК, від суміжних злочинів.

44. Розмежування понять “виробництво” і “виготовлення” наркотичних засобів (ст. 307 КК).

45. Відмежування втрати документів, що містять державну таємницю від розголошення державної таємниці (ст. 328, 329 КК).

46. Розмежування опору працівнику правового органу, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві від суміжних злочинів (ст. 342 КК).

47. Самоправство і його відмежування від суміжних злочинів.

48. Розмежування зловживання владою або службовим становищем від перевищення влади або службових повноважень (ст. 364, 365 КК).

49. Проблеми визначення поняття службової особи.

50. Відмежування перевищення влади або службових повноважень від катування (ст. 365, 127 КК).

51. Відмежування зловживання службовим становищем з корисливих мотивів від злочинів проти власності.

52. Вимагання хабара як ознака об’єктивної сторони злочину, передбаченого ч.2 ст. 368 КК.

2.3. Аналіз опублікованої судової практики за напрямом “Застосування кримінального законодавства України. Особлива частина”

Вивчення опублікованої судової практики з кримінальних справ методом аналізу є одним із видів індивідуальної роботи студентів, яка спрямована на ґрунтовне вивчення чинного кримінального законодавства і практики його застосування, а також оволодіння навичками аналізу, узагальнення визначення її стану і тенденцій.

Відомо, що здійснення кримінального судочинства завжди пов'язано з розглядом конкретних кримінальних справ щодо вчинених злочинів та прийняттям відповідних процесуальних рішень, які потребують як правильного тлумачення закону про кримінальну відповідальність, так і точного та обґрунтованого його застосування. За багаторічний період практичної діяльності суди різних рівнів накопичили величезний позитивний досвід щодо цього. Матеріали судової практики опубліковані у різних джерелах і їх використання як у науковій, педагогічній, так і в суто практичній діяльності юриста є не тільки корисним, а й у деяких випадках конче необхідним для правильного розуміння та застосування чинного кримінального законодавства.

Досліджуючи судову практику, важливо простежити, як із плином часу й накопиченням знань, поглибленням наукових досліджень і збагаченням практичного досвіду змінювалися підходи до вирішення низки питань кваліфікації злочинів, призначення покарання, звільнення від його відбування, застосування інших норм та інститутів кримінального права України як Загальної, так і Особливої частин.

Незважаючи на те, що в національному законодавстві України і правовій системі України судовий прецедент не є джерелом права, рішення судів являють собою значну цінність як для науковців, так і для практичних працівників. Безумовно, корисними вони є і для студентів вищих юридичних навчальних закладів, які вивчають кримінальне право України. Особливе значення для правильного застосування закону про кримінальну відповідальність мають роз'яснення Пленуму Верховного

Суду України, який згідно із законодавством про судоустрій вивчає і узагальнює практику застосування законодавства при розгляді кримінальних справ, аналізує судову статистику і дає роз'яснення судам з питань застосування законодавства, що виникають при розгляді конкретних судових справ. Пленум Верховного Суду України у своїх роз'ясненнях розкриває дійсний зміст кримінально-правових норм з метою забезпечення їх правильного й однакового розуміння.

Поряд із роз'ясненнями Пленуму Верховного Суду України важливе значення мають також судові рішення з окремих кримінальних справ, які друкуються в офіційних виданнях. Як правило, це ухвали судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України, а також ухвали, постанови та вироки судів інших інстанцій. Як зразок правильного застосування норм кримінального права вони одержують загальновизнаність і тому позитивно впливають на здійснення правосуддя з кримінальних справ, додержання конституційного принципу законності в кримінальному судочинстві.

Аналіз опублікованої судової практики як вид індивідуальної роботи виконується протягом навчального року (семестру) та надається на папері (а за потреби і на електронному носіїві). Зміст такої роботи полягає в аналізі судового рішення з конкретної справи за відповідним завданням наукового керівника згідно з навчальною програмою курсу “Кримінальне право України. Особлива частина”.

Тема зазначеної роботи обирається студентом самостійно, проте з урахуванням порад наукового керівника. Для виконання теми індивідуальної науково-дослідної роботи (далі – ІНДР) треба звернутися до запропонованих джерел опублікованої судової практики і обрати одне із опублікованих судових рішень чи роз'яснень щодо застосування кримінального законодавства, які містяться у відповідних постановках Пленуму Верховного Суду України. При виконанні ІНДР необхідно перш за все глибоко вникнути в суть проблеми, звернувшись до відповідних норм КК України, рекомендованої обов'язкової (підручників, науково-практичних коментарів КК України) та додаткової літератури за темою дослідження. Аналізуючи конкретний казус

(злочин), що був предметом судового розгляду, треба вирішити питання про обґрунтованість та законність застосування відповідних норм КК України, навести необхідні аргументи правильності (чи, навпаки, помилковості) їх застосування, надати необхідні додаткові (крім тих, що містяться в опублікованих матеріалах судової практики) аргументи.

Предметом аналізу можуть бути й окремі роз'яснення щодо застосування кримінального законодавства у відповідних Постановах Пленуму Верховного Суду (наприклад, Постанові Пленуму “Про судову практику у справах про злочини проти власності”). У таких випадках слід навести для аргументації і підтвердження тієї чи іншої позиції Верховного Суду України факти і обставини конкретної справи, яка була розглянута судом і по ній відбулося судове рішення.

Можна охопити й декілька судових рішень з однієї і тієї ж категорії справ із формулюванням загальних висновків по тому чи іншому питанню застосування закону про кримінальну відповідальність.

Обсяг роботи – від 7 до 10 с формату А4 рукописного тексту.

Можливо використовувати й інші джерела, які були відшукані самостійно або за рекомендацією викладачів кафедри. З приводу питань, що виникають під час написання роботи, варто звернутися за допомогою до наукового консультанта-викладача кафедри чи консультанта-бібліографа.

Теми до завдання 2.3.

1. Злочини проти життя і здоров'я особи.
2. Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.
3. Злочини проти власності.
4. Злочини проти громадського порядку і моральності.
5. Злочини в сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів.
6. Злочини в сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.

3. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ ТА НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ ДОКУМЕНТІВ

3.1. Список основної літератури та нормативно-правових документів до всіх видів індивідуальної роботи

Конституція України [Текст] : прийнята на п'ятій сес. Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р. : офіц. вид. – К. : Укр. правн. фундація, 1996. – 128 с.

Кримінальний кодекс України [Текст] : зі змін. та доповн. станом на 1 січ. 2011 р. – Х. : Одиссей, 2011. – 224 с. – (За-кони України).

Кримінальне право України. Особлива частина [Текст] : підруч. / за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. – 4-е вид., переробл. і доповн. – Х. : Право, 2010. – 608 с.

Кримінальне право України. Особлива частина [Текст] : підруч. / Ю. В. Александров [та ін.] ; за ред. М. І. Мельника, В. А. Клименка – Вид. 4-е, переробл. та доповн. – К. : Атіка, 2008. – 376 с.

Кримінальний кодекс України [Текст] : наук.-практ. комент. / за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. – 4-е вид., доповн. – Х. : Одисей, 2008. – 1208 с.

Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України [Текст] : у 2 т. / за заг. ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. – 3-є вид., переробл. та доповн. – К. : Алерта : КНТ : Центр учб. л-ри. – 2009. – Т. 1. – 964 с.

Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України [Текст] : у 2 т. / за заг. ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. – 3-є вид., переробл. та доповн. – К. : Алерта : КНТ : Центр учб. л-ри, 2009. – Т. 2. – 624 с.

Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України [Текст] / за ред. М. І. Мельника, М. І. Хавронюка. – 6-е вид., переробл. та доповн. – К. : Юрид. думка, 2009. – 1236 с.

Збірник Постанов Пленуму Верховного суду України (1972-2009) [Текст]. – Х. : Вид-во ФО-П Вапнярчук Н.М., 2009. – 784 с.

Практика судів України з кримінальних справ. 2001-2005 [Текст]. – К. ; Х. : Юрінком Інтер, 2005. – 464 с.

Практика судів України з кримінальних справ (2006-2007) [Текст] / уклад. : В. В. Сташис, В. І. Тютюгін ; за заг. ред. В. В. Сташиса. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 880 с.

Кримінальний кодекс України. Практика судів України з кримінальних справ, 2007-2008 [Текст] / уклад. : В. В. Сташис, В. І. Тютюгін ; за заг. ред. В. В. Сташиса. – К. : Юрінком Інтер, 2009. – 384 с.

3.2. Список додаткової літератури та нормативно - правових документів до окремих видів індивідуальної роботи

3.2.1. До індивідуальної роботи 2.3. Аналіз опублікованої судової практики за напрямом “Застосування кримінального законодавства. Особлива частина”

Джерела опублікованої судової практики

Рішення Верховного Суду України [Текст] : щоріч. – К., 1997. – 200 с. ; 1998. – 160 с. ; 1999. – 168 с. ; 2000. – 160 с. ; 2001. – 184 с. ; 2002. – 176 с. ; 2003. – 176 с. ;

Там же. – К., 2004. – Вип. 1 (8). – 128 с. ; 2005. – Вип. 1 (9). – 128 с. ; вип. 2 (10). – 128 с. ; 2007. – Вип. 1 (14). – 128 с. ; вип. 2 (15). – 128 с.

Постановления Пленума Верховного Суда Украины по уголовным делам (2001-2006) [Текст] : сб. / сост. и пер. В. И. Тютюгина. – Х. : Одиссей, 2007. – 300 с.

Практика судів України з кримінальних справ (2001-2005) [Текст] / за заг. ред. В. Т. Маляренка, В. В. Сташиса ; уклад. : В. В. Сташис, В. І. Тютюгін. – К. : Юрінком Інтер, 2005. – 464 с.

Практика судів України з кримінальних справ (2006-2007) [Текст] / за заг. ред. В. В. Сташиса ; уклад. : В. В. Сташис, В. І. Тютюгін. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 880 с.

Судебный прецедент (неофициальный) [Текст] : судебная практика Харьковского региона по уголовным делам. – Х. : Ксилон, 1999. – 272 с.

Практика судів України у кримінальних справах (1993-1995) [Текст] // Бюл. законодавства і юрид. практики України. – 1996. – № 3. – 330 с.

Судебная практика. Убийства, изнасилования и другие преступления против личности: сб. судеб. решений по уголов. делам [Текст]. – К. : Знання, 1993. – 240 с.

Практика судів України в кримінальних справах [Текст] // Бюл. законодавства і юрид. практики України. – 1993. – № 4. – 351 с.

Судебные приговоры: практика Верховного Суда Украины [Текст]. – К. : Юринком, 1995. – 224 с.

Судова практика Верховного Суду України у кримінальних справах [Текст] : офіц. вид. / відп. ред. П. П. Пилипчук. – К. : Ін Юре, 2006. – 392 с.

Там же. – 2007. – 696 с.

Кримінальне судочинство в Україні: судова практика. Злочини проти життя особи (вбивства) [Текст] : офіц. вид. / відп. ред. П. П. Пилипчук. – К. : Ін Юре, 2007. – 960 с.

Судова практика у кримінальних справах [Текст] // Кримін. судочинство. – 2006. – Вип. 1-2. – 238 с.

Там же. – 2007. – Вип. 1 (3). – 108 с. ; вип. 2 (4). – 112 с. ; вип. 3 (5). – 148 с. ; вип. 4 (6). – 160 с.

Судово-практичний коментар до Кримінального кодексу України [Текст] / упоряд. і авт. передм. М. І. Хавронюк. – К. : Юрисконсульт, 2006. – 550 с.

Сучасне кримінальне право України: нормативно-правові документи та судово-слідча практика [Текст] : хрестоматія / за заг. ред. В. В. Кузнєцова. – К. : Вид. ПАЛИВОДА А.В., 2005. – 496 с.

×××

Ж у р н а л и

Вісник Верховного Суду України ; Судочинство і судоустрій в Україні ; Юридична Україна ; Юридичний журнал.

×××

Г а з е т и

Адвокатура ; Закон і бізнес ; Юридичний вісник України ;
Юридична практика.

×××

І н т е р н е т - р е с у р с и

Єдиний державний реєстр судових рішень. www.court.gov.ua
Верховний Суд України: www.scourt.gov.ua

З М І С Т

1. Загальні положення	3
2. Види індивідуальних завдань та методичні поради до їх виконання	6
2.1. Анотування вивченої додаткової літератури та інших джерел з навчальної дисципліни “Кримінальне право України. Особлива частина”.....	6
2.2. Есе за вузькоспеціальною проблематикою з навчальної дисципліни “Кримінальне право України. Особлива частина”.....	8
2.3. Аналіз опублікованої судової практики за напрямом “Застосування кримінального законодавства України. Особлива частина”.....	13
3. Список літератури та нормативно-правових документів	16
3.1. Список основної літератури та нормативно-правових документів до всіх видів індивідуальної роботи.....	16
3.2. Список додаткової літератури та нормативно-правових документів до окремих видів індивідуальної роботи.....	17
3.2.1. До індивідуальної роботи 2.3. Аналіз опублікованої судової практики за напрямом “Застосування кримінального законодавства України. Особлива частина”.....	17

Навчальне видання

**ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
“КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ.
ОСОБЛИВА ЧАСТИНА”**

**Методичні поради та завдання
(відповідно до вимог ECTS)**

**для студентів III курсу
денної форми навчання**

У к л а д а ч і: ДОРОШ Лідія Варфоломіївна,
ГЗИМЧУК Сергій Вячеславович,
ГРИНЧАК Сергій Васильович,
БАЙДА Антон Олександрович,
УС Ольга Володимирівна

Відповідальний за випуск *В.Я. Тацій*

Редактор *В.В. Арнаутова*
Комп'ютерна верстка *А.В. Старжинської*

План 2010, поз. 42

Підп. до друку 08.07.2011. Формат 60x84¹/₁₆. Папір офсетний.
Друк: ризограф. Умовн. друк. арк. 1,25. Облік.-вид. арк. 0,75. Вид. № 5.
Тираж 250 прим. Зам. № 4265. Ціна договірна.

Редакційно-видавничий відділ
Національного університету “Юридична академія України”,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.

Друкарня
Національного університету “Юридична академія України”,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.